

řízení v první stolici. Okolnosti, v nichž spatřoval odvolací soud novotu v opravném řízení nepřipustnou (§ 482 c. ř. s.), jsou pro posouzení věci bezvýznamné vzhledem k právnímu stanovisku shora uvedenému, neboť jsou subjektivního a nadto trvalého rázu. Není proto třeba zkoumati, zdali řečené okolnosti byly zahrnuty v přednesu žalobcově, čili nic.

Čís. 11712.

Jest věcí manžela, by se postaral o vhodný byt pro svou vlastní domácnost, vede-li společné bydlení s rodiči k neutěšeným důsledkům. Neučinil-li tak, nelze manželce, opustivší společný byt s rodiči manžela, přičítati za vinu zlomyslné opuštění manžela.

(Rozh. ze dne 31. května 1932, Rv II 85/31.)

Žaloba manžela o rozluky manželství z důvodu zlomyslného opuštění manželkou byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Nižší soudy zcela správně posoudily věc po stránce právní, uznávše, že žalované nelze přičítati za vinu zlomyslné opuštění žalobce. Byloť povinností žalobcovou, by se postaral o vhodný byt pro vlastní domácnost, zejména an viděl, k jakým neutěšeným důsledkům vede společné bydlení s rodiči. Podle zjištění nižších soudů žili manželé mezi sebou v nejlepší shodě a ani odchodem žalované se na tomto osobním poměru jejich nic nezměnilo. Nižší soudy správně dovodily, že za zjištěných poměrů nelze nutiti žalovanou manželku, by sdílela společný byt s rodiči manžela, a že, an se manžel nepostaral o samostatný byt, by tak příčina neshod mezi žalovanou a matkou žalobcovou byla odstraněna, nebylo opuštění svévolným ani neoprávněným, tedy ani zlomyslným, poněvadž měla k tomu spravedlivé příčiny.

Čís. 11713.

Rozhodly-li správní úřady právoplatně, že obec není podle § 37, první odstavec, obec. zřízení pro Čechy povinna nahraditi škodu, nelze již nárok v tomto směru učiniti předmětem rozhodování u řádných soudů podle zákona ze dne 15. října 1925, čís. 217 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 1. června 1932, Rv I 727/31.)

Žalobce poranil se v obci L. v Čechách pádem na kluzké cestě. Ve správním řízení byla žalobcová žádost, by bylo určeno, že jest obec L. povinna náhradou škody, právoplatně zamítnuta z důvodu, že nejde o veřejnou cestu. Žalobu proti obci L. o náhradu škody oba nižší soudy zamítly, odvolací soud mimo jiné z těchto důvodů: Odvolatel má pravdu v tom, že se ve smyslu §§ 1 a 3 zákona ze dne